

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]
hed og hjælp man skal vise over for u-landene. Det er der almindelig enighed om blandt de nuværende medlemslande og de fire ansøgende lande.

Dernæst kan hr. Skovmand ikke begribe, at vi ikke har nævnt, at det vil komme til at koste 3 milliarder kr. med denne ændring af akseltrykket. Der har jeg jo én gang svaret, at vi kommer ikke op på disse høje tal, og der er stor sandsynlighed for, at man, inden vi overhovedet kommer ind i forhandlingerne, når til et forlig om de 10 tons' tryk.

Endvidere synes jeg, at hr. Skovmand igen søger at mistænkeliggøre os, når han siger, at vi jo ikke gav det rigtige svar vedrørende de tyrkiske arbejdere, fordi jeg nu sidst sagde, at vi selv kan få lov at beslutte os til, hvordan vi skal forholde os.

Sagen er den enkle, at man ikke har gennemført den særlige gennemførelsesforanstaltning og de ordninger, der skal til for at praktisere disse ideer om tyrkernes absorbering i fællesmarkedet, og at man endnu ikke engang har besluttet, at det skal være gennem kvoter, det kan blive kontingenter, og det kan blive nogle, der er proportionale, det kan blive nogle, der gælder for ét land og ikke for andre, alt efter beskæftigelsessituationen. Det er ikke aftalt, og derfor kan jeg ikke oplyse hr. Skovmand om, hvordan det kommer til at blive. Jeg kan kun sige, at vi altså ikke på forhånd har påtaget os bestemte forpligtelser.

Jeg synes nok, det var en meget fiks måde, hr. Skovmand fik påstået, at lønmodtagere og dårligt stillede her i landet ville få ringere forhold, hvis vi gik ind i fællesmarkedet. Hr. Skovmand sagde, at det ville ske, det var ikke afgørende, hvordan nationalproduktet var, og så sagde hr. Skovmand ordret: overtager vi tyskernes mønster, så kan der ske dit og dat . . . Ja men hvem i alverden siger, vi skal overtage tyskernes mønster? Hvad er dog det for en påstand? Vi kunne jo f. eks., hvis vi ville overtage nogens mønster, give os til at diskutere, om vi skal overtage englændernes mønster, det er noget ganske andet, men vi vil slet ikke overtage nogen af deres mønstre; vi synes som bekendt tilsyneladende alle her i salen, at vort eget mønster på dette område er godt at arbejde videre med.

Hr. Skovmand ville yderligere have doku-

mentation for, at vi kunne bevare den egnsudviklingslov, vi har, og de egnsudviklingsområder, vi har. Ja, den dokumentation, jeg bedst kan give, er, at alle andre lande har beholdt de egnsudviklingsområder, de havde, da de gik ind i fællesmarkedet, og vi skal forhandle med fællesmarkedet om, hvordan vi skal forholde os i denne sag, og vi vil selvfølgelig gå ud fra, at vi får den samme ordening som andre, nemlig at vore egne ordninger bliver bevaret.

Hr. Moses Olsen stillede et spørgsmål, som jeg synes var formulert sådan, at det egentlig indeholdt et lidt andet spørgsmål end det, jeg først svarede på. Jeg mente, at hr. Moses Olsen i første omgang spurgte, om den omstændighed, at det blev nej på Grønland, men ja i Danmark, automatisk ville medføre, at grønlænderne så kunne frigøre sig fra den aftale, vi har om en 10 års overgangsperiode for en 12 sømilsgrense, der specielt gælder for Grønland og andre områder, der er særlig afhængige af fiskeri.

Men nu spørger hr. Moses Olsen, så vidt jeg har forstået det, om en mulig frigørelse for denne forpligtelse, vi har indgået på Grønlands vegne, inden de 10 år er gået, ikke kan tænkes, uden at man ændrer status i forholdet mellem Grønland og Danmark. Det mener jeg ikke den kan, idet vi jo har forpligtet Grønland efter de statsretlige regler, der er i dag, og hvis vi derfor skulle ud af en sådan forpligtelse, måtte det forudsætte, at vi selv har indført andre statsretlige regler.

Til sidst vil jeg gerne vende tilbage til et spørgsmål, som har optaget sindene i disse tre dage, nemlig spørgsmålet om de økonomiske konsekvenser af at stå udenfor, som hr. Morten Lange jo nu også til allersidst var inde på. Hr. Morten Lange bestrider, at fællesmarkedsmodstanderne skulle bagatelisere de økonomiske konsekvenser, idet han påpeger, at det har været diskuteret så mange gange, og at også modstanderne mod fællesmarkedet erkender, at der er visse økonomiske vanskeligheder, men han mener altså, det er nogle, vi kan klare.

Den gennemgang, vi har foretaget i regeringen af, hvad den danske regering i denne situation skal meddele den danske befolkning den 3. oktober i den såkaldte trontale, har fået mig til at se, at de tal, vi har arbejdet med, og de konsekvenser, denne svæk-